

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/177/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216769
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114216769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s. so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, v konaní zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, s adresou pre doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti odporkyni R. Q., V.. XX. XX. XXXX, P. P. P., Q. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, v konaní zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Advokátska kancelária Bratislava, Dobrovičova č. 13, o zaplatenie 308,31 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne právo na náhradu trov konania nemajú.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 28. 07. 2014 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 308,31 Eur z titulu náhrady škody.

Navrhovateľ vo svojom návrhu tvrdil, že s odporkyňou uzavrel zmluvu č. D., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že odporkyni vznikol dlh a to tým spôsobom, že včas nezaplatila cenu za poskytnuté služby vyplývajúce z tejto zmluvy vo výške 93,79 Eur vo fakturačnom období od februára roku 2013 do apríla roku 2013. Na základe pokusu o pokonávku zo dňa 13. 06. 2013 odporkyňa reagovala na túto úhradením sumy 93,79 Eur ako neuhradených služieb poskytnutých navrhovateľom a taktiež čiastočnou úhradou náhrady škody vo výške 43,51 Eur. Navrhovateľ si teda uplatnil právo na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť medzi rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou telekomunikačného zariadenia Q. H.-XXE vo výške 351,-- Eur, pričom akciová cena predstavovala sumu 33,15 Eur a jeho predajná cena 384,97 Eur. Rozdielom týchto dvoch cien je teda výsledná uplatnená škoda vo výške 351,82 Eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa z tejto uplatnenej škody uhradila už sumu 43,51 Eur, uplatnil si navrhovateľ svojím návrhom sumu 308,31 Eur.

Súd v tejto súvislosti vykonal dokazovanie zmluvou č. D. zo dňa XX. XX. XXXX, dodatkom k tejto zmluve a dokladom o predĺžení zmluvnej viazanosti. Zároveň súd vykonal pokus o pokonávku zo dňa 13. 06. 2013, z ktorého mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania bola teda len navrhovateľom uplatnená škoda, súd sa v ďalšom zaoberal len touto uplatnenou časťou navrhovateľovho návrhu.

Podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyňou vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného zariadenia a jeho akciovou cenou. Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou by bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom napr. podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nespĺnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, keďže tento za toto telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa uhrádza skutočná škoda a to čo už poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škodu vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne a takto vymedzený nárok je treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti je kumulatívne splnenie všetkých podmienok t. j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a tak isto zavinenie. Nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd má za to, že navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti po dobu viazanosti. Zároveň súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach súdy už vyslovili právny názor, že právo na náhradu škody tu u navrhovateľa nie je dané, vzhľadom na to, že neunesol svoje dôkazné bremeno. V tejto súvislosti súd poukazuje najmä na rozhodnutia Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 16C/37/2013 zo dňa 26. 09. 2013, Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 5C/287/2013 zo dňa 09. 09. 2013 a Okresného súdu Pezinok pod sp. zn. 5C/319/2013 zo dňa 17. 09. 2013 tak, ako sú tieto voľne prístupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Zároveň súd uvádza, že dojednaná zmluvná podmienka, z ktorej navrhovateľ odvodzoval svoj návrh ohľadne zmluvnej pokuty je neprijateľná s poukazom na ustanovenie § 53 ods.4 písm.k) Občianskeho zákonníka a teda v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka je neplatná. V tejto súvislosti súdy tak isto už takýto právny názor vyslovili a tento vyplýva najmä z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 09. 05. 2011 alebo z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod č.k. 16Co/288/2012 - 193 zo dňa 08. 11. 2012.

Z uvedeného preto súd návrh navrhovateľa zamietol ho ako nedôvodný.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. A to tak, že navrhovateľ ako účastník v spore úspešný nebol, právo na náhradu trov konania nepriznal. Zároveň takéto právo na náhradu trov konania nepriznal ani odporkyňi, pretože táto si právo na náhradu trov konania neuplatnila. Zároveň súd nepriznal právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorého trovy súd považoval za nie účelné, pretože súd vychádzal z dikcie ustanovenia § 142 ods.1 OSP o tom, že súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. V tejto súvislosti

súd poukazuje na to, že vedľajší účastník na strane odporcu vo svojom písomnom vyjadrení poukázal vo všeobecnosti na základné atribúty, ktorých splnenie je potrebné pre priznanie práva na náhradu škody a poukázal na viaceré rozhodnutia súdov v rámci Slovenskej republiky, ktoré vo svojich rozhodnutiach už vyjadrili právny názor o tom, že právny nárok na náhradu škody z titulu, ktorý je uplatnený aj v tomto konaní tu nie je daný. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že takáto súdna prax je súdu známa, súd tieto podmienky skúma ex offio a preto trov, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd nepovažoval za účelné a potrebné pre bránenie práva odporcu v danom konaní. Zároveň odporca sa ani nevyjadril v tom zmysle, že by súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 115a ods.2 a § 200ea ods.1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trov odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.